

HRVATSKI *glasnik*

Godina XIX, broj 4

22. siječnja 2009.

cijena 100 Ft

Foto: Branka Pavić Blažetin

Predaja vrpce u HOŠIG-u

Komentar

Stipendija može biti najisplativije ulaganje

„Jer zapravo bit je kulturne autonomije stvaranje oaza u kojima će se otvarati radna mjesta, stvarati uvjeti za zadržavanje najsposobnijih članova zajednice koji će raditi na njezinu probitku kroza svoj rad za koji su visokokvalificirani i dobro plaćeni” – piše glavna urednica u «Glasnikovu tjednu» u 1. broju 2009. g. našega tjednika, čime bi se svi mi morali suglasiti, naime u toj rečenici pronalazimo srž vizije naše budućnosti, samo čini mi se da smo vrlo daleko od svega toga. Ostvarivanje radnih mjesta, zadržavanje najsposobnijih članova zajednice, visokokvalificirani ljudi? Od toga što možemo ostvariti u današnjim uvjetima? No možda ipak ima malo nade u ostvarj rečenoga, a budućnosti, samo ja bih redosljed nabrajanja promijenila. Prvo treba raditi na tome da imamo visokokvalificirane ljude, zatim trebalo bi ih zadržati i s njihovom pomoći ostvariti što više radnih mjesta.

Uvjet za visokokvalificirane radnike jest, naravno, učenje, i to od dječjeg vrtića do starosti. Značenje učenja u današnjemu svijetu mnogi smatraju važnim iako suvremeno društvo još uvijek ne cijeni znanje u dovoljnoj mjeri, no naša zajednica ne bi morala razmišljati na taj način.

Zašto? Znamo da manjina znači odista manji broj, po običnim računanjima zna se da u manjoj zajednici imamo manju mogućnost naći mnogo nadarenih, talentiranih, stoga svakoga od mogućih budućih potencijala treba cijeliti, podupirati, iskoristiti, a i nagraditi po zasluženome. Jer razvoj bilo kakve zajednice ovisi o obrazovanosti, inteligentnosti ljudi onih koji ju čine. Obradovalo me donošenje odluke Hrvatske državne samouprave o stipendiranju djece koja pohađaju neku od naših gimnazija, no malo me je iznenadio način na koji je to učinila, naime želi stipendiju dati samo onda ako to učini i mjesna manjinska samouprava.

Postavlja se pitanje. Na koji način razmišlja Hrvatska državna samouprava? Zar ona ne potrebuje uza sebe kvalificirane stručnjake? Zar su naši budućni kvalificirani ljudi, koji bi radili za hrvatsku zajednicu, izloženi odluci jedne mjesne manjinske samouprave? Što ako mjesna manjinska samouprava ne smatra važnim potpomaganje svojih učenika jer smatra da se ionako neće vratiti u svoje rodno selo, onda čemu ulagati u njega. Inače, one samouprave koje su smatrale to važnim, i dosada su stipendirale gimnazijalce i studente (nema ih mnogo).

Zar najjača naša politička organizacija ne može staviti iznad svega važnost naše budućnosti, koja odista ovisi o našem budućem kadru? A gdje je pomoć našim studentima, oni nisu važni? Upravo studiranje nam daje određen kadar na raznim stručnim poljima. Znam da za njih ima drugih mogućnosti za stipendiju, ali smatram da ova stipendija (hrvatska) ima i moralno značenje, upravo to da hrvatska zajednica želi pomoći svome mladom naraštaju, te da u budućnosti računa na njih.

Čini mi se da je odluka o stipendiji donesena brzopleto. Mislim da stipendiranje može biti najisplativije i najkorisnije ulaganje ako se kriteriji za dobivanje dobro formuliraju, te se jasno naznači što se očekuje od stipendiranih. S takvom stipendijom već započinje tijek razvijanja visokokvalificirane osobe, a ubuduće njeno zadržavanje, i ubuduće pronalaženje zadatke i putove razvoja naše zajednice.

Bernadeta Blažetin

„Glasnikov tjedan”

I mi, Hrvati u Mađarskoj, dio smo globaliziranoga svijeta koji sjedi ispred čarobnog interneta, hipnotizirano zagledan u ponudu koja ne nudi prostor kritičnomu mišljenju i promišljanju, tek zatupljenosti nastalom prihvaćanjem danih ponuda i danih formula, receptata i izvješća za koja nam kažu kako su primjenljiva i u našoj kuhinji iako su ih neki drugi isprobali upravo za nas. Globalizirani svijet ovih je dana u energetskom ratu koji se polako stišava, a čiji je povod dug Ukrajine od dvije milijarde dolara Rusiji.

Tu je i povijesni događaj, naime 20. siječnja u Bijelu kuću, kao američki predsjednik, 44 u nizu u njezinoj povijesti, ušao je prvi Afroamerikanac, crnac Barack Obama. Mnogi zbog činjenice kako je njegova koža crne boje smatraju kako se svijet mijenja, naravno, nabolje. Došlo je vrijeme, ako i ne revolucionarnih, ali ono zasigurno, po optimistima, vrijeme velikih promjena i u samom SAD-u i na svjetskoj političkoj sceni na kojoj Amerika ima itekako presudnu riječ. I europska kriza plina, zatvaranje ventila prema Europi kada se ona bori s temperaturama do ispod deset stupnjeva, nije tek stvar odnosa Rusije i Ukrajine, pišu analitičari, ima ona svoje dublje geopolitičko značenje i tiče se u prvom redu odnosa Washingtona i Moskve. Plan o postavljanju proturaketnog obrambenog štita u istočnoj Europi – deset raketa presretača u Poljskoj i radarsko postrojenje u Češkoj, proturaketni štit na

ruskim granicama nije cilj Rusije kao ni članstvo Ukrajine i Gruzije u NATO-u. Čitamo kako se Obama simbolično 17. siječnja ukrao na vlak u Philadelphii krenuvši prema Washingtonu. Putovanjem vlakom do glavnoga grada SAD-a, Barack Obama ponovio je put kojim je prošao predsjednik Abraham Lincoln do svog ustoličenja 1861. godine. Kako donose mediji, prema riječima glasnogovornice predsjedničkog inauguracijskog odbora Nathali Wyatt, ova veza s predsjednikom Lincolnom za Obama ima poseban smisao dijelom i zato što je Abraham Lincoln potpisao odredbu o ukinuću ropstva. Obama je odao počast Lincolnu i polaganjem prisege rukom položenom na istome primjerku Biblije kojim se koristio i Lincoln za svojega prvog ustoličenja, 1861. godine. Tu je i Bliski istok. U nedjelju je Izrael uveo jednostrani prekid vatre na Pojasu Gaze, nakon trodnevne ofenzive protiv palestinskog Hamasa, tijekom koje je poginulo više od 1200 osoba, od kojih su mnogi civili, među njima tristotinjak djece. Dio je to političkih previranja u velikome globaliziranom svijetu koja nam se ovih dana nude iz radionica manjih i velikih medijskih moćnika. Trebali bi uz ponudeno, kroza svoju medijsku kompetenciju, koju znanstvenici definiraju kao sposobnost kretanja u svijetu medija na kritičan, refleksivan i nezavisan način s osjećajem za odgovornost, proizvesti u sebi sposobnost nezavisnog i kreativnog mišljenja i izražavanja.

Branka Pavić Blažetin

U kazališnoj sezoni 2008/2009. pečuško Hrvatsko kazalište 17. siječnja izvelo je prvu ovogodišnju premijeru, predstavu naslova Patkica Blatkica. Na slici (u ulozi Anice) Erika Žarac. (Foto: L. Tóth)

Aktualno

Pristigle molbe za diferenciranom potporom manjinskim samoupravama

Diferenciranom potporom priznaje se aktivniji i uspješniji rad

Do 1. prosinca 2008. godine na adresu regionalnih ureda Mađarske državne riznice (MÁK), 82% od preko 2000. mjesnih i područnih manjinskih samouprava predalo je svoje molbe za diferenciranom potporom za djelovanje 2009. godine. Broj natječaja veći je nego prije godinu dana. Najviše molba, od predanih ukupno 1673, stiglo je iz Baranjske županije. Za djelovanje mjesnih i područnih manjinskih samouprava u državnome proračunu izdvojeno je 1,56 milijardi forinti. Slično kao i lani, o diferenciranoj potpori manjinskim samoupravama, sukladno sustavu bodovanja prema Vladinoj uredbi, odlučivat će Manjinski odbor za proračun (KKB) sastavljen od predstavnika nadležnih ministarstava. U radu odbora, s pravom konzultacije, sudjelovat će i predstavnici državnih manjinskih samouprava. Odbor će donijeti odluku o potporama do 15. travnja ove godine.

Na web-stranici Stručnog tajništva za manjine i nacionalnu politiku Ureda premijera www.nek.gov.hu nalaze se opširne informacije o sustavu diferencirane potpore manjinskim samoupravama, i o aktualnim pitanjima. Vlada je u prosincu 2007. godine svojom Uredbom regulirala pitanja u svezi s diferenciranom potporom manjinskim samoupravama iz središnjega proračuna. Prema prijašnjem sustavu, mjesne manjinske samouprave dobile su jednaku godišnju potporu za djelovanje, po samoupravi 640 tisuća forinti. Od 2008. godine, diferenciranom se potporom iz središnjega proračuna potiču one manjinske samouprave koje primaju na sebe više zadaća na polju zastupanja interesa manjinske zajednice, na polju školstva, kulture, odnosno u stvaranju jednakih mogućnosti. Cilj je novog sustava financiranja da manjinske samouprave dobiju diferenciranu potporu prema obavljenim zadaćama.

I po novom sustavu financiranja mjesnih i područnih manjinskih samouprava ostala je

opća normativna potpora za djelovanje. Ona iznosi 75% sredstava koja su naznačena u državnome proračunu za financiranje mjesnih i područnih manjinskih samouprava. Preostalih 25% okvirnih sredstava služi diferenciranoj potpori, koju mjesne manjinske samouprave mogu dobiti prema uistinu obavljenim javnim zadaćama.

O iznosu potpore za djelovanje manjinskih samouprava iz središnjega proračuna odlučuje Mađarski parlament u zakonu o državnome proračunu. Ta su sredstva 2008. iznosila 1,558 milijardi forinti. U siječnju 2008. godine 80,6% manjinskih samouprava predalo je molbu za diferenciranom potporom. Putem natječaja diferenciranu potporu dobilo je 96,87% natjecatelja. Sustavom diferencirane potpore, manjinske samouprave s prosječnim obavljanjem javnih zadaća dobile su 25% veću potporu nego 2007. godine. Istodobno one manjinske samouprave koje su postigle najbolje rezultate mogle su dobiti i dvostruko veću potporu.

U okviru diferencirane potpore u sustavu maksimalnih 100 bodova, najviše sa po 90 bodova dobile su po jedna ciganska, njemačka i slovačka manjinska samouprava. Postignuti rezultati ciganske manjine dokazuju da su predstavnštva ciganske zajednice postala glavnim činiteljima manjinskoga samoupravnog sustava u Mađarskoj.

Prema ocjeni 2008. godine, može se ustanoviti da je diferencirano financiranje koje je izradila Vlada krenulo u pravome smjeru jer priznaje djelovanje onih mjesnih i područnih manjinskih samouprava koje aktivnije i uspješnije rade za svoju manjinsku zajednicu.

Diferencirana potpora za obavljanje javnih zadaća manjinskim se samoupravama isplaćuje u dvije rate, do 15. svibnja, odnosno do 15. kolovoza. Nepodijeljena ili vraćena potpora dijeli se u obliku dodatne potpore, a isplaćuje se tijekom prosinca. *uredništvo*

MOHAČ – Vinogradari u tome gradu i ove će godine obilježiti tradicionalnu priredbu u povodu blagdana Svetog Vinka, zaštitnika vina, kada će se u četvrtak, 22. siječnja, na Planini, po pučko-vjerskom obredu blagosloviti loza vješanjem kobasica, švargle i kulena na trsove da bi ovogodišnji urod bio što obilniji. Na temelju prve rezidbe zaključit će se i kakva se berba očekuje. Program počinje u 10 sati svetom misom u kapelici, a zatim se vinogradari okupljaju u Bukovom surduku kod podruma. Od 11 sati u pratnji TS „Šokadija” mnoštvo će u povorci krenuti u vinograd. Prvu rezidbu, već po običaju, obaviti će gradonačelnik József Szekó, a zatim slijedi obilazak mohačkih podruma, kušanje vina, te zabava i druženje uza zvuke tamburice.

BARČA – Hrvatski bal priredit će se u organizaciji barčanske hrvatske samouprave 21. veljače, u subotu (a ne 24-og, kako smo napisali u Hrvatskome glasniku broj 2, od 8. siječnja). Svirat će „Licitari” iz Hrvatske i „Vizin” iz Pečuha.

HRVATSKA DRŽAVNA
SAMOUPRAVA
Budimpešta, Bíró Lajos u. 24.
Republika Mađarska

Kao osnivač, temeljem članka 20 Izjave o osnivanju društva „Zavičaj” d. o. o. za turizam i rekreaciju, raspisuje

NATJEČAJ

za izbor i imenovanje ravnatelja
„ZAVIČAJ” d. o. o. za turizam i
rekreaciju
Vlašići PAG

Uvjeti:

Visokoškolska sprema (prednost: stručna sprema turističkog ili ugostiteljskog usmjerenja),
Dvogodišnje iskustvo u vođenju ugostiteljstva i turizma,
Mađarsko državljanstvo,
Znanje hrvatskoga jezika,
Posjedovanje vozačke dozvole B kategorije.

Prilažu se:

Diploma,
Preslik vozačke dozvole,
Potvrda o nekažnjavanju,
Životopis,
Plan poslovanja.

Izabrani ravnatelj treba biti član Hrvatske zajednice u Mađarskoj.

Natječaj je otvoren *do 10. veljače 2009.*
Prijave na natječaj slati na adresu:
Hrvatska državna samouprava 1089
Budapest, Bíró Lajos u. 24, s naznakom
„za natječaj”.

Mišo Hepp
predsjednik

BUDIMPEŠTA – U HOŠIG-u prvi radni tjedan u novoj godini bio je u znaku športa i športskih nadmetanja. Tradicionalan je to Tjedan športa koji organizira nastavnički aktiv tjelesnoga odgoja u suorganizaciji s Đačkom samoupravom, prepun sadržaja za male, velike i one najveće. Tako je to bilo i ove godine, od 5. do 9. siječnja, uz niz predavanja o zdravlju, priređena su natjecanja i igre nadmetanja. Prije samoga održavanja Tjedna učenici su imali priliku dati svoje sugestije na njegov sadržaj, što su nastavnici rado prihvatili. Cilj je postići masovnost, ali i kakvoću igara. Bilo je svega, i igara spretnosti i štafetnih igrica, rukometa, odbojke, stolnoga tenisa, projiciranja filmova te teoretskih i praktičnih predavanja, na radost djece i nastavnika. Ovogodišnji Tjedan športa u HOŠIG-u odvijao se pod motom „Reci NE pušenju, alkoholu, drogi”.

Poštovani!

Izvješćujem Vas da će iduća redovita sjednica Skupštine Hrvatske državne samouprave biti 14. veljače 2009. godine s početkom u 10 sati u Uredu Hrvatske državne samouprave.

Molim Vas da svoje primjedbe i prijedloge (i prijedloge tijela ili ustanova na čijem ste čelu), u pisanom obliku, pošaljete na adresu Ureda Hrvatske državne samouprave najkasnije do 23. siječnja 2009. godine.

Predloženi dnevni red:

1. Izvješće predsjednika o radu između dvije sjednice Skupštine; izvješće o izvršenju odluka kojima je rok istekao; izvješće o odlukama za koje je bio ovlašten predsjednik. Referent: Mišo Hepp, predsjednik

a) Izvješća zamjenika predsjednika.

Referenti: Đuso Dudaš, Matija Šmatović

2. a) Prihvaćanje Plana poslovanja Zavičaja d. o. o.-a za 2009. godinu. Referent: ravnatelj Zavičaja

Prihvaćanje Plana poslovanja Neprofitnog poduzeća „Croatica“ za 2009. godinu. Referent: Čaba Horvath, ravnatelj

3. Prijedlog i prihvaćanje Proračuna Hrvatske državne samouprave za 2009. godinu. Referent: Mišo Hepp

Prihvaćanje Proračuna Hrvatskog vrtića, osnovne škole i učeničkog doma u Santovu. Referent: Joso Šibalin

Prihvaćanje Proračuna Znanstvenog zavoda Hrvata u Mađarskoj za 2009. godinu. Referent: dr. Ernest Barić, ravnatelj

Prihvaćanje Proračuna Muzeja sakralne umjetnosti Hrvata u Mađarskoj za 2009. godinu. Referent: Mišo Hepp, predsjednik

Prihvaćanje Proračuna Zavičaja d. o. o.-a, Kulturno-prosvjetnog centra i odmarališta Hrvata iz Mađarske. Referent: ravnatelj Zavičaja d. o. o.-a

4) Donošenje odluke o raspisivanju natječaja Hrvatske državne samouprave za sufinanciranje djelatnosti mjesnih hrvatskih samouprava, mjesnih hrvatskih ustanova i mjesnih hrvatskih udruga. Referent: Marija Vargović, predsjednica Odbora za kulturu i vjerska pitanja

5) Izbor i imenovanje ravnatelja Zavičaja d. o. o.-a za turizam i rekreaciju. Referent: Mišo Hepp, predsjednik.

Budimpešta, 14. siječnja 2009.

S poštovanjem,

Mišo Hepp
predsjednik

DGMU na generalnoj sjednici

Gradišćanska mladina 2008. ljeta apostrofira s uspjehom

Gradišćanska mladina na Miloradićevoj spomin-svetačnosti u Kemlji

Društvo gradišćanskohrvatske mladine u Ugarskoj rano je započelo službeno ljetno pokidob je kih dvajset kotrigov skupastalo na generalnoj sjednici 2. januara, petak, u Starackom domu Hrvatskoga Židana. Po izvješćaju predsjednika Društva Rajmunda Filipovića, gradišćanska mladina minulog ljeta apsolutno more apostrofirati uspješnim pokidob sve najpr predviđene programe je održala, a priredbe su bile jako dobro poiskane. Prošlo ljetno prvi put su organizirano pohodili mladi Gradišćanski Hrvati kemljanski grob Mate Meršića Miloradića, prilikom 80. obljetnice smrti kemljanskoga farnika, pjesnika i znanstvenika. Najslavniji i najveći događaj Društva je lani prez sumlje bio četverodnevni jubilarni Gradišćanski omladinski tabor u Hrvatskom Židanu uz muziku, zabavu i brojne zanimljivosti. U detalje je nazočne člane otpeljao glavni organizator 15. tabora

Petar Horvat, čiji izvješćaj je našao jako pozitivni prijem, a to se odnosi i na jačkarno naticanje *Glas Gradišća*, priredjeno takaj u Hrvatskom Židanu, 25. oktobra. Što naliže ove točke, ljetos GG bude priredjen 23. ali 24. oktobra, a mjesto i forma priredbe zasad je još pod upitnikom. Najveća senzacija je bila prošlo ljetno dolazak i koncert Marka Perko- vića Thompsona u Sambotelu, koji je potekao pod pokroviteljstvom mladih Gradišćancev a što je ujedno i dokazao da je ovo Društvo doraslo i do većih organizacijskih zadać. Po prijedlogu Prisičana Kristijana Čenara, jedno- glasno je odobrena nova priredba u protuliću. Naime 19. aprila, nedilju, ljetos u Koljnofu (ali svako ljetno u drugom gradišćanskom selu) bi DGMU nariktao smotru malih (školskih) tamburašev, a tih ima u Kemlji, Koljnofu, Hrvatskom Židanu, Nardi, Petrovom Selu i Prisiki. Naravno, pozvali bi neki dičji sastav i iz Austrije. Na državni nogometni kup jur na vrime će DGMU sabrati, pozvati talentirane futbalište ne da nam se opet zgoda da najaktivnija regija nima svoju ekipu, kot lani. Za organizaciju je odgovoran Koljnofac Petar Mogyorósi ki će iz svakoga gradišćanskoga sela skupapozvati športaše, one ki se zamu i za skupne treninge pred državnim kupom. Glavni društveni projekt i ljetos će biti omladinski tabor, ovput u Gornjem Četaru. U Gorici od 23. do 25. julija će se ponovo strefiti naša mladina. Točni programi još nisu fiksirani, ali rečeno je da se stavi veći naglasak na pozivanje mladih ljudi iz cijele države, a i iz susjednih zemalj. Generalna sjednica je završena skupnom vičerom, a usput su pogledani kipici s priredab ter DVD snimljen na Glasu Gradišća.

-Tiho-

Svi sudioniki Glasa Gradišća 2008. ljeta

Još ove godine nova ulaganja u Mlinarcima

Na ulazu u selo Mlinarce, kod pozdravne ploče zamjećujemo novu tablicu s natpisom *Europsko selo*. Nije to jedino hrvatsko naselje koje ju ima, naime radi se o onim naseljima koja su se uključila u Lieder-programe, no Mlinarci, osim uključivanja u narečeni program, mogu se pohvaliti i drugim uspješnim europskim projektima. Projekt Inno Mura, koji je ostvaren preko interreg programa za susjedstvo uključio je sva hrvatska pomurska naselja i njihove partnere iz Međimurja. Osim europskih projekata, natječe se i kod tuzemnih programa, preko kojih će se ostvariti dva nova ulaganja: izgradnja tzv. izložbenog središta i integralnog trga za seosku zajednicu.

*Načelnik s
djelatnicima u
novom uredu*

Danas nije lako malim naseljima ni održavati svoje ustanove, a kamoli ostvariti neka nova ulaganja. Jedina im je mogućnost pisati uspješne natječaje. Tomu teži i mjesna samouprava u Mlinarcima na čelu sa Stjepanom Vukom, no zna se da i u natječajima treba osigurati materijalne izvore za svoj udio, pa ni to nije lako u takvim malim naseljima poput Mlinaraca.

Parametri Mlinaraca: Veličina površine naselja je 12,86 četvornih kilometara, sada ima 740 žitelja od kojih trećina su umirovljenici. Istina da u posljednje dvije godine broj stanovništva stagnira, ali tijekom 12 godina izgrađene su tek tri nove kuće, rodilo se vrlo malo djece (lani dvoje). Djeluje osnovna škola nižih razreda i dječji vrtić u okvi-

rima okružne osnovne škole u Serdahelu. Registriranih poduzetnika ima 40-ak, no od njih samo 2–3 zapošljavaju 3–4 osobe. Naselje ima izgrađenu potpunu infrastrukturu, asfaltiranu cestu sve do obale Mure, vrlo lijepu crkvu izgrađenu 1990, civilne udruge.

Samouprava je lani započela novo razdoblje svog djelovanja, osnovala je svoje poduzeće pod imenom Mlinarski kompetencijski centar, koji se želi baviti podučavanjem odraslih osoba na tom području, naime u letinjskome statističkom području nema takve ustanove koja se bavi prekvalifikacijom odraslih. Uvjeti postoje, školska zgrada stoji na raspolaganju, provedeni su pregovori sa Zavodom za zapošljavanje kako bi se usuglasile potrebne struke radi izobrazbe. U tijeku je dobivanje akreditacije. Kada se to ostvari, nastava će se moći obavljati u mjestu, od početka do završnih ispita. Centar je već i prošlu godinu zatvorio s dobiti (profitom), naime sudjelovao je u organizacijskim poslovima raznih odgojnih programa u drugim županijama. Ured i Kompetencijski centar od lani djeluju u novouređenoj zgradi.

Naselje je članica Malopodručne udruge «Murahíd» s čijoj pomoći je izrađen uspješan projekt sa Savezom naselja pokraj Kerke, koji se odnosi na turizam duž Kerke i Mure. U okviru toga Mlinarci su dobili 16,5 milijuna forinti od Regionalnoga razvojnog vijeća za izgradnju Izložbenog središta, odnosno izgradnju mobilnog pristaništa i skladišta za čamce; 20% projekta mora snositi naselje.

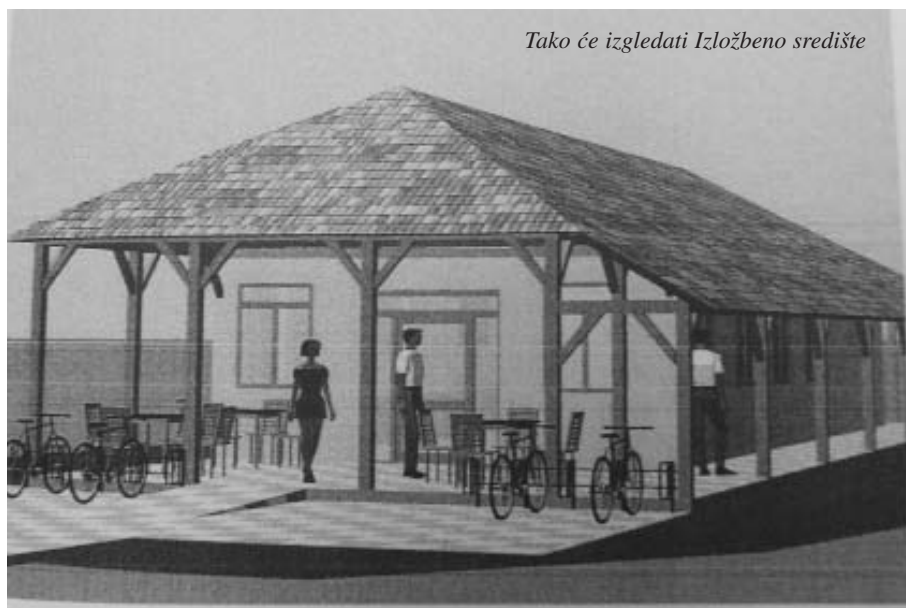

*Načelnik pokazuje
mjesto izgradnje
Središta*

– Imamo vrlo povoljno mjesto za izgradnju pristaništa na Muri, asfaltirana je cesta sve do obale, izgrađena je infrastruktura. Godišnje najmanje četiri puta imamo goste koji plove na Muri čamcima, kajakom, oni plove iz Austrije sve do Barče pa im treba hrana i smještaj. Sada već znaju da im to možemo nuditi, stoga u izložbenom središtu želimo izgraditi i sanitarni čvor, gdje će se moći okupati i odmoriti se. Bit će izgrađeno pokretno pristanište koje će nuditi sigurno iskrcavanje i skladište za čamce, gdje će biti čuvani, i izletnici će ih moći slobodno ostaviti na obali. U Izložbenom središtu u kojem će biti uređena izložba o povijesti i materijalnoj kulturi našega sela, Hrvata, odnosno bit će prikazana ekologija Mure i poplavnog područja, planiran je velik akvarij u kojem će se prikazati životinjski svijet rijeke. To su nam prvi koraci u razvijanju turizma – reče načelnik Stjepan Vuk dok je pokazivao mjesto izgradnje.

Drugo ulaganje koje će započeti također ove godine, jest obnova bivšega staračkog doma za tzv. integralni trg zajednice. Dobivena potpora preko operativnog programa Ministarstva razvoja seoskog područja, od sveukupno 45 milijuna forinti, namijenjeno je izgradnji integralnog trga, tj. obnova zgrade bivšega staračkog doma. Specijalnost zgrade sastoji se u tome da će biti dostupna invalidima, slijepcima i gluhoonijemima. U toj će zgradi biti uređen teledom, seoska knjižnica, uredi za civilne udruge. Samouprava u tom projektu mora zaposliti jednu osobu na pet godina, koja će voditi integralni trg.

Planova ima nadalje, samouprava bi željela uljepšati i okolicu crkve, te kupiti stari podrum u vinogradu i urediti ga za restoran u lijepome prirodnom okolišu. Selo koje je dobilo svoje ime po mlinovima, namjerava izgraditi mlin na Muri, kao što je nekoć bio, stoga će se pokušati što bolje natjecati kod raznih natječaja.

Tako će izgledati Izložbeno središte

Jelena Žovar,
vjeroučiteljica

Jelena Tišler Žovar, vjeroučiteljica u Keresturu, podrijetlom iz Serdahela, prije dvije godine diplomirala je na Visokoj vjeronaučnoj školi u Đuru na struci vjeroučitelja. Budući Hrvaticom, za diplomski rad izabrala si je blisku temu: hodočastilište u Komaru, koje je nekoć bilo omiljeno odredište pomorskih Hrvata. Ona je od svoje bake čula kako su ljudi nekada iz Serdahela, Sumartona pa i iz Hrvatske hodočastili pješice, ili konjskim zapregama u Komar, kako bi pronašli svome duhu iskupljenje, očistili ga. Skupljajući građu za svoj rad, gđa Žovar je naišla na neke zanimljivosti u svezi s tim hodočastilištem, na dokaze koji svjedoče da se ondje u 18. stoljeću služila misa i na hrvatskome jeziku. Njezina radnja ukazuje i na to da se u novije vrijeme ljudi ponovno obraćaju Bogu, Isusu i svecima tražeći sebi utočište, mir za svoju dušu u ubrzanome svijetu, u vremenu punog stresova, tako u posljednjim godinama sve više hodočasnika dolazi i u Komar.

Kako bi naši Hrvati više saznali o tome hodočastilištu i ubuduće ga posjećivali, dala mi je na raspolaganje svoj diplomski rad iz kojega sam sažela značenje toga zalskog svetišta.

Naselje Komar (Homokkomárom) nalazi se 13 kilometara od Kaniže. To selce sa svega 236 stanovnika prvi put se spominje u pisanim spomenicima 1293. g. kao Humuckamar. Komar je od 1702. g. postao hodočastilištem, i to se može zahvaliti pronalazanju čudotvorne Marijine slike.

Pisani zidni spomenik, koji je naden prilikom obnove crkvenoga broda, svjedoči da su se na tome mjestu 1360. g. nastanili pavlini, i izgradili samostan. U to je vrijeme Komar pripadao Kaniži, a njezin je vlastelin bio Lőrinc Osl, koji je poslije primio ime Kanizsay. Za vrijeme Turaka selo je razoreno, Kanižu i okolicu su osvojile čete pod vodstvom Ádáma Batthyánya, nakon čega su se nastanili Nijemci i Hrvati. Godine 1715. u okolici Kaniže 18% stanovništva čine Hrvati. Pod vlasništvom carskog časnika Józsefa Schenkendorfa 1690. izgrađena je drvena kapelica.

U zapisima jednoga kroničara, koje je gđa

Obnovljeno hodočastilište u Komaru

Žovar našla u Komarskoj župi, stoji: „Prilikom izgradnje nove drvene kapelice, u drvetu je pronađena slika Djevice Marije, tamo gdje je i danas oltar.” Prema kronikama, sliku su odnijeli u donju kapelicu, a ona se vratila na svoje mjesto. Onaj tko se molio ili dotaknuo sliku, ozdravio je. Tu čudotvornu sliku hodočasnici su počeli posjećivati od kraja 18. stoljeća.

Oltarska slika „Djevica Marija s malim Isusom” (veličine je 40 x 60 cm), navodno, izrađena je u 17. stoljeću prema «Madoni» Albrechta Dürera iz 1502. g. Slikar je nepoznat. Izvorna se slika nalazi u bečkome Muzeju Kunsthistorisches. Kako je slika dospjela u Komar, do danas je ostala tajna.

Drvena kapelica brzo se uništila, pa je u 18. stoljeću to mjesto pripalo Ferencu Eschu, koji je započeo izgradnju crkve.

Prema legendi, crkvu su namjeravali podignuti na najvišem mjestu Hosszúvölgya

(Duge doline), dovezli su već i cigle, ali preko noći one su prenesene na mjesto drvene kapelice. Nisu znali tko je to učinio, stoga su to pripisali anđelima.

Crkva je u potpunosti izgrađena 1778. g., dovršio ju je grof Lajos Batthyány, koji je odredio da se mise po potrebi održavaju na tri jezika (na mađarskom, hrvatskom i njemačkom) jer su u okolici Kaniže živjela tri naroda.

Kaniška Hrvatska manjinska samouprava 2002. g. potakla je da se ondje godišnje jedanput govori misa na hrvatskom jeziku. Budući da se svakoga mjeseca održava iskusiteljski hodočasni dan, za hrvatsku misu izabran je 13. srpnja, kada misu služi svećenik iz Hrvatske.

Znamenitost je crkve i križ izrađen od korijenja one lipe gdje je pronađena Marijina slika. Prilikom iskopavanja 1947. g. pronađen je 400 godina stari korijen, upravo u zemlji ispod glavnog oltara.

Poslije Drugoga svjetskog rata značenje hodočastilišta se smanjilo, a ponovni svoj sjaj dobilo je u 80-im godinama prošloga stoljeća kada su krenula hodočašća u Međugorje. Hodočasnike je ojačao, ohrabrio taj put, pa su počeli djelovati na tome da se i Komaru vrati nekadašnje značenje. Od 13. travnja 1988. Komar je opet važno mjesto za iskupljenje, može se reći da je najveće hodočasno mjesto u Zadunavlju. Godine 2001. počeli su graditi križni put oko crkve, a 2003. osnovana je Katolička zajednica „Osam sreća”. U komarskoj crkvi nalaze se i moći Svetog Feliksa i grofa doktora (liječnika siromašnih) Lászla Batthyánya-Strattmanna, koga je papa Ivan Pavao II. proglasio blaženim. Onaj tko ulazi u tu crkvu, može tražiti pomoć od Gospe, Svetog Feliksa i Blaženog Strattmanna.

Beta

Crkva

Županijska nagrada za manjine

Matija Mandić Gohér: Tko radi, manje stari

Na prijedlog Županijske hrvatske samouprave, Skupština Bačko-kiškunske županije umirovljenoj učiteljici Matiji Mandić Gohér iz Dušnoka dodijelila je Županijsku nagradu za manjine za 2008. godinu, koju joj je u povodu nacionalnoga blagdana 23. listopada, u okviru prigodne svečanosti uručio Gábor Bányai, predsjednik Županijske skupštine. Premda umirovljena, ona ni danas ne miruje. Djelatna je i u društvenom, i u kulturnom životu svoje uže zajednice, ali i na državnoj razini kao član Zemaljskog vijeća Saveza Hrvata u Mađarskoj i Skupštine Hrvatske državne samouprave.

Matija Mandić Gohér (u sredini) prigodom nastupa lani u prosincu u rodnoj Gari

Možemo reći da je to priznanje za životno djelo, za istaknuti rad u životu hrvatske zajednice. Kako doživljavate ovo priznanje?

– Počela sam još davne 1958. kada sam se zaposlila u rodnoj Gari, kada sam stupila u kulturnu grupu, a onda su me 1960. godine premjestili u Dušnok gdje sam sve to nastavila. Od toga doba radim na narodnosnom polju, podučavala sam hrvatski jezik, kulturu, vodila kulturnu skupinu, cijeli život provela sam u tome. Jako sam sretna što sam za rad koji sam obavljala cijeloga života, dobila priznanje. Iako bih radila i bez toga jer nisam radila za nagradu, ali je ona ipak zahvala za sav onaj trud koji sam uložila više desetljeća, te mi puno znači.

Rođeni ste u bunjevačkoj obitelji u Gari. Koji ste školu pohađali?

– Bila sam prvi naraštaj, mi smo bili prvi učenici bunjevačke škole. Nakon osmog razreda upisala sam se na Učiteljsku školu u Budimpešti, a poslije, kada sam 1958. godine završila školu, vratila sam se u rodno selo gdje sam se zaposlila. Ovdje sam bila dvije godine, zatim sam otišla u Dušnok, gdje živim i radim do umirovljenja, do danas.

Vi ste se vrlo rano uključili u život hrvatske zajednice, u rad tadašnjeg DSJS-a, čiji ste aktivni član do danas.

– Član sam DSJS-a od svoje 20. godine, bila sam član Zemaljskog vijeća sve do 1990. do njegova raspada, a onda sam odmah uključena u rad Saveza Hrvata u Mađarskoj, do danas sam član Zemaljskog vijeća. Mogu reći da sam cijeli život provela u Savezu. Isto tako, među prvima, dakle na prvim izborima, 1994. godine, utemeljili smo Hrvatsku manjinsku

samoupravu u Dušnoku. Od samih početaka predsjednica sam Hrvatske manjinske samouprave, član Skupštine Hrvatske državne samouprave, ali i dušnočke seoske samouprave.

Radili ste kao prosvjetni djelatnik...

– Cijeli život, 48 godina živim u Dušnoku, od toga 40 godina radila sam u osnovnoj školi. Predavala sam u nižim razredima kao učiteljica, podučavala sam hrvatski jezik, zatim sam pet godina bila i ravnateljica, a poslije do umirovljenja doravnateljica škole.

Bili ste aktivni i na kulturnom polju, osnivač ste pjevačkoga zbora, od samog pokretanja sudjelujete u organizaciji Rackih Duhova, najveće godišnje seoske priredbe, zatim Rackog prela, i to radi obnavljanja nekadašnjih običaja...

– Još 1993. godine počeli smo organizirati Racke Duhove, na kojima smo ugostili gotovo sva kulturna društva iz Bačke i Baranje, ali i šire, pa i iz Hrvatske. Prije osam godina, 2000. godine, utemeljili smo pjevački zbor.

Natjecali smo se za izdavanje knjige Zoltána Fehéra, koji je sakupio rackohrvatske i mađarske narodne pjesme u Dušnoku. Naš pjevački zbor osim narodnih pjesama pjeva i crkvene pjesme, a uz hrvatske pjevamo i mađarske, dakle udovoljavamo potrebama dvo-nacionalne, dvojezične zajednice. Hrvatska samouprava natjecala se za obnovu kapelice koju imamo u Dušnoku, to je sad završeno. Milijun petsto tisuća dobili smo putem natječaja, a petsto tisuća je dala naša manjinska samouprava. Vrlo je lijepo obnovljena kapelica, uređena njezina okolica. Dušnočani svakog srpnja odlaze tamo hodočastiti, vrlo smo ponosni što smo je uspjeli obnoviti i sačuvati budućim naraštajima, a posebno što je to ostvareno na poticaj Hrvatske samouprave.

Već godinama priređujete Susret crkvenih zborova u Dušnoku u okviru Božićnog koncerta, što je također postalo tradicijom.

– Šestu godinu zaredom priredili smo Božićni koncert, koji je održan u nedjelju, 28. prosinca, a ugostili smo crkvene pjevačke zborove iz Kačmara, Baje, Santova i Vršende. Misno slavje, kao što je već tradicija, služio je santovački župnik Imre Polyák, a misu je pjevao crkveni zbor iz Santova. Osim nas još imamo dva pjevačka zbora, tako da su Dušnočani nastupili čak sa tri pjevačka zbora. Susret je protekao u dobrom raspoloženju, druženjem i zajedničkom večerom svih sudionika.

Premda ste u mirovini, Vi nikada ne mirujete.

– Tko radi, manje stari. Volim biti u društvu, posebno među našim ljudima, u naseljima i na priredbama gdje ima naših ljudi.

Razgovarao: S. Balatinac

Prva ovogodišnja premijera u Hrvatskom kazalištu

U kazališnoj sezoni 2008/2009. pečuško Hrvatsko kazalište 17. siječnja izvelo je prvu ovogodišnju premijeru predstavu naslova **Patkica Blatkica** na tekst N. Gernet–T. Gurewicz–D. Foretić, u dramaturgiji Dalibora Foretića i Petra Šurkalovića, dječju lutkarsku kazališnu igru koju redateljski potpisuje Petar Šurkalović, ravnatelj Mostarskoga lutkarskog kazališta, s kojim Hrvatsko kazalište ostvaruje već dugogodišnju suradnju. Tako je Šurkalović već režirao za pečuško Hrvatsko kazalište lutkarsku predstavu Zlatna ribica, čija je premijera bila u siječnju 2007. godine. Inače, napomenimo kako je istoimenu predstavu (Patkica Blatkica) Šurkalović 1996. godine režirao i za potrebe svoje kazališne kuće.

Uz režiju Šurkalović je i izbornik glazbe, a likovna osmišljenost i izradba povjerena je Luči Vidanović, lutke su rađene u riječkoj radionici lutaka. Scenski pokret potpisuje Éva Bálint, lekturu Katja Bakija, asistent redatelja je Katica Bunjevac, ton-majstor János Lamár, kreatori svjetla Petar Šurkalović i Imre Szekeres.

U ovoj poletnoj i simpatično, nadasve toploj igri glume: Erika Žarac, Eva Polgar, Ivo Grišnik i Slaven Vidaković. Njima u animiranju lutaka na sceni pomažu Katica Bunjevac i Jozo Kovačević.

I da ne zaboravimo najsajjnije sudionike ove kazališno-gledateljske igre, gledatelje, djecu koju glumci tijekom predstave pridobivaju da sudjeluju zajedno s njima u njezinu ostvaraju.

Kako naglašava redatelj, ovo je zajednička igra djece i glumaca. Priča je jednostavna te nas i ona u ovom pomalo nesretnom vremenu može svojom aktualnošću zabaviti. Nesretna Patkica i nesretni Jež te lukava Lisica kao da

su simboli vremena u kojem živimo, kazuje Šurkalović dodajući kako je želeći izbjeći opasnost od šablonskog lutkarstva i jeftinog manipuliranja djecom, uvukao i djecu u zajedničku igru u kojoj, nada se, da će im se otvoriti tajne tradicionalnih oblika paravanske igre i u kojoj će glumci ući među djecu i povesti ih u zajedničko maštanje i skupnu zaigranost. Time, veli Šurkalović, priča dobiva u naboju i poticaju. Izborom glazbe Camille Saint Saensa, Karneval životinja, izvrsno se uklopio u moju redateljsku koncepciju, jer ta glazbena životinjska fantazija, prva napisana glazbena basna, gotovo u svim svojim isječcima korespondira sa životom labuda, kornjače, slona, kokoši i pilića, kukavicom i s nama ljudima. Posebno zahvaljujem doajenu hrvatske šansone Arsenu Dediću, nastavlja Šurkalović, na izvrsnom upisanim vrhunskim stihovima u glazbi Camille Saint Saensa, pomogavši mi tako neizmerno u ostvarenju redateljske zamisli. Uvjeren sam da ova predstava djeci nudi, umjesto obične manipulacije, njihovoj dobi dostupnu osviještenost, da svi složno možemo stati nakraj svima zlim i prijetvornim, koji žele ukrasti smijeh iz naših života i da vraćanje života i sreće u svaki dom nužnost je ovoga vremena, kazuje Šurkalović.

Anica je na pečuškoj premijeri pozvala Petra, koji je sjedio u drugom redu, da joj pomogne čuvati Patkicu Blatkicu dok se ona odmori. Petar je čuvao i čuvao, ali ga je lukava Lisica ipak uspjela prevariti i otela Patkicu. Očajna Anica traži pomoć od nesretnog Ježa kojemu je lukava Lisica otela kućicu i pretvorila je u Caffè kod tete lije. Jež pokušava na sve moguće načine dolijati liju, kako bi pustila Patkicu Anici, a njemu vratila kućicu, ali bez uspjeha. Tada se Anica sjeti

kako će dolijati opakoj liji. Naravno, uz pomoć djece. Poziva na pozornicu maloga lovca, dva konjanika, djecu koja glume psiće i uz njihovu pomoć te pomoć ostale djece u gledalištu Anica, Jež i djeca zajedničkim snagama uspijevaju nadmudriti liju i spasiti Patkicu Blatkicu.

Simpatična i poletna igra, s osmišljenim i lako dječjem oku prepoznatljivim lutkama, u trajanju od četrdesetak minuta, s pjesmom i plesom odletjela je u trenu. Zanimljivo je bilo promatrati kako su djeca reagirala na svaki pokret, znak i grimasu lutaka i glumice Anice, koju je sjajno odigrala Erika Žarac. Jedna poticajna i nama potrebna predstava upravo je viđena Patkica Blatkica, čije je mjesto na pozornicama naših škola i vrtića, kao dio kazališne ponude Hrvatskog kazališta, ali i izvrstan primjer koji se može primijeniti u dramskom radu s najmlađima. Prva ovogodišnja premijera u Hrvatskom kazalištu dobar je početak za kalendarsku godinu u kojoj ravnatelj Antun Vidaković najavljuje još tri premijere. Naravno, igraju se i nadalje predstave iz prošle godine, tako Mrožekovi Emigranti, Kishonov Vjenčani list, Karagićev Pošteni varalica.

Branka Pavić Blažetin

Trenutak za pjesmu

Ignjat Đurđević

Odiljenje gospoje

Jur me ostavljaš, o gospoje,
u nemiru teškom odi,
s tobom nosiš srce moje,
s tobom duša moja odhodi,
a ja u vječnom nepokoju,
svih nesrećnijeh izgled pravi,
uzdisat ću ljepos tvoju,
o jedina ma ljubavi.
Ah da uzdahne s mene kada
tva ljepota rajska i reče:
«Moj privjerni nadaleče,
žudeći me, gine sada»,
i da pošlješ, brače mili,
otud meni pozdrav koji,
u raj bi se obratili
svi pakljeni trudi moji.

CROATIADA 2009

Richard Wagner, Petrovo Selo

Hrvatska državna samouprava raspisuje:

1. NATJEČAJ LIKOVNIH OSTVARENJA

- Za djecu hrvatskih vrtića, osnovnih i srednjih škola.
- Tehnika izradbe likovnih radova: slobodna.
- Minimalna veličina formata likovnih ostvarenja određena: 15 x 20 cm.
- Tema radova: „Hrvatska u tisuću boja” – kako sam doživio/doživjela – kako zamišljam Hrvatsku?

Natjecatelji trebaju izraditi:

- jedno likovno ostvarenje,

Viktorija Križić, Salanta

Radojka Varga, Santovo

- navesti naslov crteža,
- svoje ime i prezime,
- nacrtati svoj znak (predškolski odgoj), školari – navesti razred koji pohađaju
- adresu ustanove, ime i prezime voditelja (odgajatelj, učitelj, nastavnik, roditelj i dr.) koji je usmjeravao i pomogao autoru u djelatnosti.

Na omotnicu treba napisati Za natječaj likovnih ostvarenja te radove poslati najkasnije do 31. siječnja 2009. godine na adresu:

Országos Horvát Önkormányzat,
1089 Budapest, Bíró Lajos u. 24.

Radovi koji stignu nakon naznačenog roka, neće se uvažiti.

Likovna će ostvarenja ocijeniti i vrednovati grafičar Đuro Šarkić ml.

Kriteriji vrednovanja temeljit će se na tehnic i kvaliteti oblikovanja, prema kategorijama: vrtići, 1–2. razred, 3–4. razred, 5–6. razred, 7–8. razred i srednja škola.

Proglašenje rezultata i izložba nagrađenih radova bit će u Školskom centru Miroslava Krležu u sklopu Tjedna hrvatskoga jezika 9. ožujka 2009. (ponedjeljak).

Radovi će biti objelodanjeni u hrvatskom tisku i raznim hrvatskim izdanjima.

Predviđene nagrade:

- Pribori za likovnu djelatnost
- Spomenice
- Zidni kalendar – Dječji radovi Croatiade 2010.

Hrvatska državna samouprava
1089 Budimpešta, Bíró Lajos u. 24
Tel.: (36-1) 303-6093, 303-6094
Rok prijave: 31. siječnja 2009.

Dalma Juhas, Budimpešta

Prijavnicu (koju možete istiskati na web stranici: www.horvatok.hu) trebate priložiti uz crtež.

Aleks Škrapić, Petrovo Selo

Dica iz četarske čuvarnice
s odgojiteljicom Terikom Steier i tetkom Cilikom Windisch 1971. ljeta

BIKE – Kako je s nami veselu vist podiljo Janoš Virag, predsjednik Hrvatske manjinske samouprave u dotičnom naselju, ni njevi Hrvati neće ostati prez bala. Petak, 23. januara, u gostioni Vadásztanya, u 19 uri, će šesti Hrvatski bal otvoriti mjesni pjevači zbora Danica, a za zabavu će svirati petrovski Pinka-band. Po riči predsjednika, na ovu feštu čekaju oko sto ljudi.

ČUNOVO (Slovačka) – Hrvatsko kulturno društvo Čunovo Vas poziva na osmi Hrvatski bal, 7. februara, subotu, početo od 19 uri u mjesni kulturni dom. Svira grupa Mondeo iz Čunova, a uz zabavu sve goste čeka bogata tombola. Glavna nagrada je odmor u Hrvatskoj. Ulaznice stoju 18 eura, ke morete kupiti svaku srijedu i nedilju u kulturnom domu Čunova, ili naručiti na telefonu 0042-190-2618536. E-mail: danicam@centrum.sk.

KOLJNOF – Civilna udruga Hrvati – Horvátok, sa sjedišćem u spomenutom naselju, poziva na stručno okupljanje vezano za medije Hrvatov u Ugarskoj. Dvodnevni skup, pod naslovom *Koordinacija raznih medijov u Ugarskoj ali Kako biti efikasniji u mediji*, priredjuje se 31. januara, subotu, i 1. februara, nedilju, u konferencijskoj dvorani koljnofskoga kulturnoga doma, i bavit će se pred svim s pitanji atraktivnosti, dostupnosti, neovisnosti, međusobnima povezanosti hrvatskih medijov na našem tlu.

PODRAVINA – Uskoro započinje program Tretiranje otpada „Meček– Drava“, prilikom kojeg će se odvoziti otpad koji se ne obrađuje, na jedno od tri moguća izolirana odlagališta – Kukinj, Šeljina i Marcaliba. Središte za tretiranje otpada, s pretovarnom postajom, otpadnim dvorištem i zelenim otocima selektivnog otpada, bit će osigurano za 200 tisuća tona otpada, time će se riješiti otklanjanje otpada 426 tisuća žitelja, odnosno 313 naselja. Projekt će se ostvariti do 2011.

SUBOTICA – U okviru ovogodišnjih Dana biskupa Ivana Antunovića, u petak, 16. siječnja, u Hrvatskome kulturnom centru «Bunjevačko kolo», s početkom u 19 sati održan je «Razgovor» u organizaciji Katoličkog instituta za kulturu, povijest i duhovnost «Ivan Antunović». Tema je bila «Crkva i socijalna politika pred izazovima globalne financijske krize», a predavač je bio profesor moralne teologije na Katoličkome bogoslovnom fakultetu u Đakovu, doktor Vladimir Dugalić.

KUD „Zora“ gostovao u Križu

100 godina KUD-a „Graničar“ iz Križa

Danica Daražac

KUD „Zora“ iz Mohača, uz potporu tamošnje Hrvatske samouprave, gostovao je 20. i 21. prosinca u Križu u Hrvatskoj. Križ je naselje u pitomom krajoliku Otoka Ivanić, jedno od 49 naselja, koji se prostire na 370 četvornih kilometara, jugoistočno od Zagreba. Najveća i najpoznatija naselja toga kraja jesu Ivanić Grad, Kloštar Ivanić i Križ. Još u prošlosti ovaj je kraj dobio ime Otok po četiri rijeke: Glogovnica, Česma, Lonja i Sava, koje ga okružuju sa svih strana. Rubno je to područje zapadnog dijela Moslavine, ujedno i sjeverozapadni rub Lonjskog polja, svjetski poznatog parka prirode. Mnogo je važnih baroknih crkava smješteno upravo u ovome kraju, a gotovo svaka sačuvana kapelica primjer je seoskog baroka. Tako i samostanska crkva Sv. Marije u Kloštru, barokizirana 1759. godine. Povijest, ime i smještaj gradića Križa također su vezani za jednu crkvu, barokiziranu i posvećenu Uzvišenju Sv. križa.

U Križu već sto godina djeluje KUD „Graničar“ koji je 20. prosinca održao tradicionalni božićni koncert u školskoj sportskoj dvorani Osnovne škole „Milka Trnina“ i proslavio 100 godina postojanja, uz mnogobrojne izvođače, tako i KUD „Zoru“ iz Mohača. Tom su prigodom domaćini, KUD „Graničar“, predstavili zanimljivu i novu izvedbu „Široka je Moslavina“, zavičajne pjesme i plesove u koreografiji i glazbenoj obradi Slavice Moslavac. Umjetnički voditelj KUD-a je Ratko Poznić, a glazbeni voditelj Dražen Kurilovčan. Da ne padne u zaborav bogato naslijeđe Moslavine, na svečanom su se koncertu predstavili i pjevači i plesači u vunom pisanim i svilom ukrašenim nošnjama, dakako, uz brojne druge – prigorske, po-

savske, medimurske, podravske, ličke, bunjevačke... Na svečanoj pozornici u čast brojnih minulih naraštaja „graničara“, kako je rekao predsjednik Drago Radočaj, pred brojnom se publikom našlo dvjestotinjak izvođača!

KUD „Graničar“ danas broji više od sto članova. Još uvijek gostuju u mnogim mjestima diljem Hrvatske i ugošćuju u Križu razna druga društva. Osnovana su sekcije „Mali graničar“ i tamburaška sekcija. Kulturno-umjetničko društvo „Graničar“ nastavlja tradiciju rada i kulturnog djelovanja Hrvatskoga pjevačkog društva „Kumičić“, osnovanog 1908. godine. Početkom devedesetih, točnije 1991. godine, društvo zbog ratnih događanja prekida s radom. Po završetku Domovinskog rata, okupljaju se stari i novi članovi, tamburaši, te s velikim zanosom i trudom društvo nastavlja s radom. Njeguju se pjesme, plesovi i običaji svih krajeva Hrvatske. Na proslavi 100. obljetnice Društva nastupili su, naravno, oni, domaćini, i to Mali graničar, Dječja tamburaška sekcija „pinkleci“, Srednji graničari, Graničari prva postava i Graničari veterani. Uz njih naš KUD „Zora“ iz Mohača koji se predstavio s dvije koreografije. Mohački su plesači, pod vodstvom Stipana Daražca, oduševili nazočne, pogotovo trogodišnja Danica u mohačkoj šokačkoj nošnji koja je pobrala velike simpatije petstotinjak gledatelja. Mohačani su se predstavili sa Šokačkim igrama iz Mohača i plesovima iz mađarskog dijela Podravine. Uz njih, kao gosti, nastupili su još tamburaški sastav KUD-a „Sljeme“ iz Zagreba, Tamburaški sastav „Modri biseri“ iz Potoka i polaznici dječjeg vrtića iz Križa.

bpb

Bit će kiselog zelja u Mlinarcima

Hrvatska manjinska samouprava u Mlinarcima još je lani započela serijal programa pod naslovom *Slike seoskih ugođaja* preko kojih je željela prikazati nekadašnje običaje, ratarske radove i tradicije na selu. Programi su namijenjeni ponajprije djeci, ali se u priredbe uključuju i drugi naraštaji. Od krunjenja kukuruza, pripremanja starih jela, bojanja pisanica, berbenih radova do izradbe božićnih jaslca za cijelu su godinu organizirane aktivnosti. Posljednja takva priredba bila je prikazivanje rezanja zelja u okviru scenske igre prikazane na priredbi „Tko što zna” i na Danu umirovljenika. Naravno, omiljeni glumci opet su bili članice ženskoga pjevačkog zbora, koje su cijele godine vrlo aktivne i pripravne pomoći u bilo kakvim organizacijskim poslovima.

Članice zbora su i prave domaćice

Kristina Geröly, predsjednica Hrvatske manjinske samouprave, i Katica Rodek, voditeljica zbora, osim sakupljanja pučkih pjesama zapisuju i stare običaje, izreke, priče na domaćem govoru. Tako je nastala i scenografija rezanja zelja u koju su utkane hrvatske pjesme, aktualna politička događanja.

Žene su se okupile na pozornici, koja je bila uređena poput stare kuhinje, pa kako je nekoć bilo na većim poslovima, došli su susjedi, rodbina, i govorilo se o mnogim stvarima, te se ogovaralo.

Pjesmom „Dobro je zeliče” započela je predstava, odigrana na hrvatskom i mađarskom jeziku, kako se i nekada pričalo među ljudima, a ljudi treće dobi i dan-danas tako čine. Ta dvojezičnost još više je zrcalila značajku toga kraj, a šaljivi razgovori pojačali komedijske elemente predstave: „Joj, dekle, falinge so, sigde so sam falinge, more bit kaj nemo dobile 13. havija, velik je valšag, išče i Gyurcsány mora prositi, bom i ja prosila od našega polgarmeštra, zato sem ga zvala na rezanje zela.”

Kako se zapravo kiselilo zelje, ispripravile su i prikazale „Mlinarčice”:

– *Negda su fnoge generacije živele skupa, vu jenoj hiži živela su deca, roditeli, pak išče i stari roditeli, bilo fnogo dece, pak je dobro bila da je bilo fnogo zela. Zele prek zime bil vitamin, pak moči je bilo sake fele skuhati z njeg. Tak so negda pri jenoj hiži vu tri-štiri kacige stajili zele. Da so hapili delati rezanje,*

prejde je gazdarica morala poparite zdele, kaj bodo čiste. Vu tu vodu so deli tikvu, listje reha, višnu, kukinj i sol, i to je trejalo stajati vu lagve i plahtami pokrite. Zatem 2-3 pota žurolovati legvu i prati vu vodi. To pranje trejalo je napraviti navečer. Onda so drugi den došli susedi, starci, al rodbina, kaj bi skupa rezali, fnogo je trebalo. Ondak smo prepo-vedali kaj je novoga vu seli. Deca so kolek trčkarale, njim so dale debeli kočanj. Da se narezalo, onda se to stajilo vu kaciku pak so moški gazili, prejde su nuter stajili trumana, kaj bo jako, pak kuruzu kaj bo žuto, klinčeka kaj bo trdo, lovorov list, papar i sol. To je trejalo dobro stisnute, kaj bo trdo deti salvetu desku gore, ondak gantura pak gore debeloga kamena.

Dok se radilo, rezaao kupus, upravo na narečeni način pjevale su se mnoge hrvatske pjesme, a stigao je i pravi muškarac, načelnik Štef Vuk, koji je trebao gaziti zelje. Žene nisu se uzdale u čistoću načelnikove noge, stoga ih je trebalo dobro oprati s golemom četkom. Po svemu sudeći, nije ni on zaboravio svoj zavičajni materinski jezik, pa je ostrim jezikom „zabadao” žene. Vesela scenska igra završena je zajedničkim pjevanjem, u što su se uključili i gledatelji.

Članovi zbora ni ove godine neće zaboraviti običaje i tradicije, već jedva čekaju „Ilekovni četrek”.

beta

MARTINCI – KUD Martinci, u čijim okvirima djeluje plesna skupina, pjevački zbor Korijeni i Orkestar Podravka, pod predsjedanjem Leventea Várnaia, održao je svoju redovitu godišnju skupštinu 9. siječnja. Predsjednik je članstvo upoznao s aktivnostima u prošloj godini i planovima za 2009. godinu. Nakon toga slijedilo je druženje članova društva.

SIGET – U organizaciji sigetske Hrvatske samouprave, 24. siječnja priređuje se tradicionalni Hrvatski bal, gdje će nastupiti Pjevački zbor Korijeni iz Martinaca, a goste će zabavljati Orkestar Podravka. Bal se održava u restoranu Flórián.

OSIJEK – Memorandum o razumijevanju tijekom održavanja 21. Svjetskoga rukometnog prvenstva za muškarce u Osijeku, potpisan s predstavnicima mađarske policije u sjedištu Policijske uprave osječko-baranjske, omogućio je da u Osijeku za vrijeme Svjetskoga rukometnog prvenstva od 16. do 23. siječnja borave tri mađarska policajca koji su pomogli mađarskim navijačima što su u velikom broju došli u Osijek na utakmice mađarske rukometne reprezentacije. To je nastavak europske prakse i suradnje dvaju ministarstava. Naime na osiguranju automobilske utrke „Formula 1” održane lani u Budimpešti, bili su zaposleni i policijski službenici Osječko-baranjske policijske uprave.

ŠOPRON – Izašao je trojezični zidni kalendar za učenike osnovnih i srednjih škola. Poduzetnik Tamaš Perkovac izdao je ovaj kalendar na mađarskom, hrvatskom i njemačkom jeziku. Za hrvatski prijevod nadležan je bio Koljnofac Franjo Pajrić. U kalendaru su otiskana i opisana poznata mjesta grada bivše Šopronske županije, među njima i Željezno i Matrštof. Ovaj će se kalendar podijeliti u sve osnovne i srednje škole na području bivše Šopronske županije, veli Franjo Pajrić. Smisao je kalendara da školari upoznaju mjesta bivše županije i važnost trojezičnosti. Trojezični zidni kalendar izdali su već treći put. Kalendar se može dobiti besplatno u restoranima u Šopronu i sjevernom Gradišću. Društvo Tamaša Perkovca se zalaže za bolje prekogranične veze i razumijevanje narodnih grupa.

POTONJA, NOVO SELO – Putem natječaja u iznosu od 7 milijuna 300 tisuća Ft, i dijelom iz vlastitih izvora, samouprava Potonje i Novoga Sela kupila je novi mikrobus. Dva susjedna naselja u Podravini zajedničko obavljaju domarsku službu za koju je potreban autobus, kojim se dovozi objed umirovljenika i prevoze bolesnici u Lukovišće k okružnom liječniku.

Predaja vrpce u HOŠIG-u

U budimpeštanskom HOŠIG-u 16. siječnja priređena je svečanost predaje vrpce učenicima maturantima tamošnje hrvatske gimnazije. Svečanost je održana u školskoj auli, a nazočili su joj učenici, nastavnici i mnogobrojni rođaci slavljenika. Trinaest maturanata,

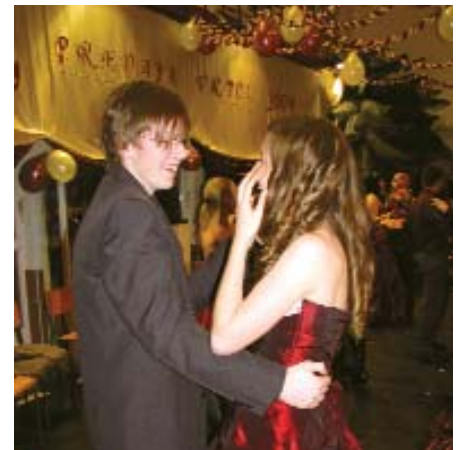

u pratnji razrednice Marije Silčanov Kričković i odgajateljice Kornelija Györe Gombaš, zauzelo je mjesto kako bi pogledali program što su ga za njih i one koji su došli slaviti skupa s njima, pripremili učenici 11. razreda i njihova razrednica Marija Šajnović. Mnogo dirljivih trenutaka, zajedničkih sjećanja na nestašnosti i provedene dane u školskim klupama, na izletima, i prigodne riječi bile su i ovoga puta dio scenarija predaje maturálnih vrpce. Među nazočnima na proslavi bili su i predsjednik Odbora za odgoj i obrazovanje HDS-a Gabor Györvári, ataše za kulturu, medije i manjine Veleposlanstva Republike Hrvatske u Budimpešti Neda Milišić, a sa svojom djecom bila je, naravno, i ravnateljica škole Anica Petreš Németh koja se kratkim slovom obratila učenicima i njihovim roditeljima, te ravnateljica Đačkoga doma Jelica Pašić Drajkó, kao i cijeli nastavnički zbor hrvatske gimnazije. Vrpce je na suvratke (revere) odijela i na zapučke djevojaka u prekrasnim balskim haljinama prišla razrednica Marija Kričković Silčanov, a maturálnu vrpcu dobila je i profesorica Tünde Szalai, koja danas ne radi u školi, ali je tri godine bila razrednica sadašnjih maturanata.

Potom su riječ preuzeli slavljenici: *Ivett Bertók, Milan Bogatin, Dušan Furray, Gabor Ivanov, Dorottya Kiss, György Kovács, Franciska Körmendí, Flora Marković, Bettina Méhes, Bianka Müllner, Ines Nikičić, Mia*

Pilav i Szandra Szilágyi. Djevojke su zaplesale u svečanim, dugim balskim odorama, a momci su prvo pantomimskom igrom dočarali svoj položaj u školskim klupama, a potom pokazali i zavidno plesno umijeće. Četvero mladića i devet djevojaka polako je zakoračilo na put zrelosti. I nisu to neke godine, ali treba već početi birati, i to pažljivo što želimo raditi sutra. Jer vrijeme prolazi kao što su proletjele i ove četiri godine u gimnazijskim školskim klupama. Bilo je to jučer, reći ćete, kada smo se našli na prvom satu u zajedničkom razredu. Kako saznajemo, svi slavljenici žele nastaviti svoje školovanje na visokim učilištima, a četvero od njih željelo bi studirati na fakultetima u Hrvatskoj.

Branka Pavić Blažetin

Vješte ruke

Polaznici salantskoga dječjeg vrtića, sa svojim teticama Kristinom, Zlatom i Evom, u rujnu posjetili su izložbu keramičarke Anite Rózsakerti u Hrvatskome klubu Augusta

Šenoe. Ne samo da su pogledali izložbu nego su poslile i nacrtali svoje dojmove, koje žele podijeliti s vama, draga djeco.

bpb

MALA STRANICA

Izradila: Dijana Kovači iz Ficeháza

Luca Grósz

Katalin Végh

Zsófi Ádám

Dorottya Rendes

Anna Molnár

Írisz Szűcs

Enikő Rakoncsa

KAPOŠVAR – Priredena je svečanost na kojoj su nagrađeni oni učenici i nastavnici u Šomođu koji su u školskoj godini 2007/08. osvojili državna priznanja na natjecanjima đачke olimpijade. Nagrađeni su i pojedinci, momčadi, te nastavnici i treneri koji su ih pripremali. Zanimljivo je kako je među nagrađenim nastavnicima i ime Melite Popović Paluska koja radi u Barči. Ona je rodom iz Lukovišća, završila je hrvatski jezik i književnost te tjelesni odgoj na pečuškom sveučilištu. Zajedno sa svojim suprugom Csabom Paluskom zaslužna je za popularizaciju i razvoj športskog života među djecom u Barči.

SIGET – Zahvaljujući natjecanju za prevenciju zločina, na proljeće će se uljepšati javni trgovi. U početku godine, potporom preko natječaja, u gradu će postaviti internetski signalni sustav poradi sprečavanja zločina. U suradnji Neprofitnog poduzeća za nadzor javnih mjesta „Kisváros”, Sigetske gradske policije, Sigetskog društva „Kultúr és Zöld zóna”, ostvaruje se sljedeći element programa, čija vrijednost iznosi milijun forinti, radi se o natjecanju između pojedinih dijelova grada u uljepšavanju javnih mjesta. Sudionicima je pripremljen kviz s tematikom upoznavanja grada, ali organizirat će se i predavanja o predusretanju zločina, odnosno programi protupromidžbe glede grafita, crteža. Za sve to osigurano je pet milijuna forinti preko natječaja.

RIJEKA – Riječki 26. međunarodni karneval počinje u subotu, 17. siječnja, podizanjem karnevalske zastave na Krimeji, a završava 22. veljače velikom povorkom u središtu Rijeke. Zanimljivo je napomenuti da je to ludovanje pod maskama svrstano među 500 najvažnijih događaja u Europi tijekom godine. Među značajnijim zbivanjima ovogodišnjega riječkog karnevala jest izbor kraljice karnevala (23. siječnja), zatim dječja karnevalska povorka te Maškarani autoreli »Pariz-Bakar« (14. veljače). Posljednjih godina riječki karneval privlači sve više turista iz zemlje i inozemstva, što znači da se ta manifestacija počinje sve više turistički vrednovati. Karnevalska ludovanja u mjestima oko Rijeke započela su već ove subote, a posebno veselo bilo je na Krasici, koju i mnogi smatraju najkarnevalskijim »malim mistom« u Hrvatskoj. [D. H.]

Mesopusni bal Hrvatov u Bizonji

Već čuda ljet nismo imali na mesopust bal u našem selu, i jako smo bili na to najgeri da je li interesira ljude ova zabava. Na sriću smo doznali da Hrvati u Bizonji rado su skupa, rado se veseli i s nostalgijom misliju na stare čase. Prez svakih protokolnih ceremonijov smo 17. januara, subotu, začeli bal. Bizonjski tamburaši su bili organizatori i pomoćnici peljačtva Bizonjskoga hrvatskoga društva. Došli su na bal člani razliĉnih društav u Bizonji, kot i člani Djurdjice, Kluba umirovljenikov, športaši i Društvo za budućnost Bizonje i Papréta, kolegice iz čuvarnice, škole ter roditeljskoga društva. Mladi su prijeli i sviraĉe iz Petrovoga Sela. Muzikanti Pinka-banda su bili s puno poniznosti i marljivo su djelali da sve na vrime skupaspravu. A kad su začeli špiljati, to je bilo nek pravo čudo. Fantastiĉnim raspoloženjem su nas obdarili u restoranu Hrvatski raj. Prez prestanka, jednu pjesmu za drugom su svirali i jaĉili sve do zore u četiri ura. Dvakrat smo imali malu pazu, dokle naš muški Glas Gradišća, Ištvan

Radak (Buraš) i njegovi tovaruši su karaoke napravili. Divojke i junaki skupa su jaĉili i u dijaspori popularne jaĉke iz Hrvatske: od Thompsona, Škore, Gibonnija itd. A kad je došla „Paloma blanka”, skoro se je od dobre volje zrušila zgrada restorana. Zahvalni smo petrovskim sviraĉem i Miklošu Kohutu za skromne i lipe pozdravne riĉi na hrvatskom jeziku. Svu noć smo šperali kako nas ovi muzikanti iz duše kanu razveseliti, i to im je maksimalno skrotalo. Samo pet minut je duralo kad smo četire glavne nagrade razdilili na tomboli. To nam je bilo najvažnije, ako su jur kod nas ovi fantastiĉni sviraĉi, onda bolje da nje slušamo. Štimali smo da ćedu dojtj naši Šenkovljani, kad na naše prijatelje u Hrvatskoj svenek mislimo, i ufamo se da sljedeći put na našem balu ćemo se pak i s njimi najti. Mesopusni bal je priredjen uz financijsku potporu Hrvatske samouprave Jursko-mošonsko-šopronske županije.

Tilda Kőrösi

Bunjevačko prelo u Čavolju

U organizaciji mjesne Hrvatske manjinske samouprave, u subotu, 17. siječnja, u Čavolju je priređeno Bunjevačko prelo, a kako nam reče organizator, te večeri u domu kulture okupilo se 280-ak gostiju. Stoga se može reći da posljednjih godina ova najveća tradicionalna manifestacija, ali i sve druge aktivnosti Hrvatske samouprave, iz godine u godinu rastu, zato su se već lani odlučili za veću dvoranu, ali ove godine i ona je postala mala. Osim iz Čavolja, mnogi su došli i iz okolnih naselja.

Bunjevačka je zabava počela predstavljanjem Tamburaškog sastava „Bačka” iz Gare, potpomognuta svojim prijateljima, među njima i s Radovanom Vadićem, harmonikašem vojvodanske radio-televizije. Kao što je običaj, prelo je otvoreno s pjesmom Kolo igra, tamburica svira, koja je odjekivala velikom dvoranom.

Na početku je predsjednik samouprave Stipan Mandić pozdravio okupljene, među njima posebno konzul geranta Generalnog konzulata Republike Hrvatske u Pečuhu Vesnu Njikoš Pečkaj, predsjednicu Bačvanskog ogranka SHM-a Angelu Šokac Marković i načelnika sela Jánosa Bertu, te najavio prigodni program domaće bunjevačke plesne skupine, koja pod okriljem Hrvatske samouprave djeluje pod vodstvom mlade učiteljice Zite Ostrogonac Kis, a broji pedesetak članova triju dobnih skupina. Prvi put predstavi-

la se plesna skupina djece predškolske dobi koja je izvela nekoliko bunjevačkih dječjih igara, na veliko oduševljenje okupljenih, a posebno svojih roditelja, baka i djedova. Spletom bunjevačkih plesova, poznatih pod nazivom Keleruj, Polegaj, Momačko kolo, Bunjevačko kolo i drugih, zatim se predstavila dječja plesna skupina, te nakraju odrasla grupa, predvođena mladim članovima Hrvatske samouprave. Svi su oni nastupili u izvornoj narodnoj nošnji, koja se posljednjih godina

postupno i vrlo uspješno obnavlja, a u pratnji TS „Bačka”. Nastupila su i tri „mala” tamburaša, u pratnji učitelja Stipana Krekića na harmonici. Dobro raspoloženje stvoreno prigodnim programom okrunjeno je nakraju i zajedničkim velikim bunjevačkim kolom sudionika programa i gostiju. Nisu postajali čak ni u tri velika kola.

Nakon prigodnoga programa, druženje uza zvuke tambure i ples potrajalo je do jutra, a za dobro raspoloženje pobrinula se „Bačka” koja redovito nastupa i prati čavoljsko bunjevačko plesno društvo na njihovim nastupima.

Niz preljskih zabava nastavlja se 24. siječnja u Dušnoku, a 31. siječnja održat će se i Veliko prelo bačkih Hrvata u Baji, na kojem će nastupiti i jedan od najpoznatijih tamburaških sastava hrvatske estrade – Najbolji hrvatski tamburaši.

Tekst i slika: S. Balatinac

**Najbolji hrvatski tamburaši
na Velikom prelu u Baji**

Hrvatska manjinska samouprava grada Baje 31. siječnja u 19 sati priređuje Veliko prelo 2009 čiji će posebni gosti biti **Najbolji hrvatski tamburaši**.

Mjesto priredbe: Njemačko prosvjetno središte (Baja, Duna u. 33).

Goste će još zabavljati: Orkestar „Vizin” – Pečuh i Orkestar „Čabar” – Baja.

Nastupaju: djeca Donjogradskog i Vancškoga prosvjetnog središta, te KUD „Bunjevačka zlatna grana” – Baja.

Ulaznice (1500 Ft) mogu se kupiti u prosvjetnim središtima na Vancagi i Dolnjaku (u vrtiću kod Anite Ševarec), u Gradskoj knjižnici i na licu mjesta, te u okolnim naseljima kod predsjednika hrvatskih samouprava.

S. B.

POZIVNICA

**Hrvatska samouprava grada Budimpešte
Hrvatska manjinska samouprava
V. okruga**

imaju čast pozvati Vas,
Vašu obitelj i prijatelje

NA SVEČANI GALA PROGRAM

povodom
**80. rođendana
koreografa
Antuna Kričkovića**
nositelja Erkelova odličja, istaknutog
umjetnika

te na **HRVATSKI BAL**

**Budimpešta, Duna Palota, V. ker.,
Zrinyi u. 5,
subota, 14. veljače 2009, 17 sati.**

Svjetsko prvenstvo u rukometu 2009

**Hrvatska teško do prve pobjede,
s lakoćom do druge**

Znatno teže od očekivanog, Hrvatska je u prvoj utakmici Svjetskoga prvenstva u rukometu u skupini B, 16. siječnja u splitskoj Spaladium Areni pred 12 tisuća gledatelja pobijedila Južnu Koreju 27 : 26 (14 : 13), te došla do prve pobjede pošto je u samoj završnici kod rezultata 25 : 26, s dva pogotka kapetana Pere Metličića, preokrenula rezultat i savladala vrlo dobrog suparnika.

Premda su hrvatski rukometaši dobro počeli, imali prednost i od tri gola (10 : 7), u 26. minuti gosti su prvi put povelili 11 : 10. Ipak na poluvremenu je Hrvatska imala 14 : 13. U 50. minuti Hrvatska je opet povelila 23 : 20, a u 55. minuti već je 25 : 23 za Koreju. Tri minute prije kraja Čupićevim i Vorićevim golovima došla je do izjednačenja, a zatim i do pobjede. Najbolji strijelci bili su Čupić s osam i Vorić s pet zgoditaka.

U drugom kolu hrvatska rukometna reprezentacija s lakoćom je došla do svoje druge pobjede protiv četverostrukog azijskog prvaka, svladavši Kuvajt 40 : 21 (22 : 13).

U prvom kolu skupine B Španjolska–Kuvajt 47 : 17, Švedska–Kuba 41 : 14.

visokih 41 : 17 (20 : 8). U drugom kolu, nakon vodstva Rumunjske na poluvremenu 16 : 13, te poslije vodstvo Rumunjske u drugom dijelu čak sa šest razlike, Mađarska je pobijedila 30 : 27.

U prvom kolu skupine A Slovačka–Argentina 27 : 25, Francuska–Rumunjska 31 : 21.

U prvom kolu najzanimljivije bilo je u skupini C u Varaždinu: Njemačka–Rusija 26 : 26. U drugom kolu postignuto je nekoliko zanimljivih rezultata: u skupini A Slovačka–Australija 47 : 12, u skupini C Poljska–Rusija 24 : 22,

a u skupini D Danska–Srbija 37 : 36.

Rasplet po skupinama očekuje se u posljednjem kolu 22. siječnja kada Mađarska igra protiv Francuske, a Hrvatska sa Švedskom. Prva tri iz svake skupine nastavlja natjecanje u dvije skupine. Prema tome očekuje se da će Hrvatska i Mađarska nastaviti u istoj skupini, te nas očekuje zanimljiv dvoboj ovih dviju reprezentacija 24, 25. ili 27. siječnja.

S. B.

**Mađarska ima jedno
svjetsko srebro**

Ispričavamo se našim čitateljima što smo u prošlom broju našega tjednika netočno napisali kako Mađarska muška rukometna reprezentacija dosada nije osvojila medalju na Svjetskim prvenstvima u rukometu. Naime osvojila je jednu, i to srebrnu 1986. u Švicarskoj, pošto je u završnici poražena od Jugoslavije 24 : 22.

**Mađarska očekivano nadigrala
Australiju, a teško, ali zasluženo
Rumunjsku**

Mađarska je u svojoj prvoj utakmici u skupini A u osječkom Gradskom vrtu, na kojoj je imala podršku dvije tisuće svojih navijača, očekivano nadigrala Australiju s

Natječaj

Apartmentsko naselje na otoku Korčuli na sezonski rad traži konobara i pomoćnog kuhara u svoj restoran i piceriju.

Opis posla: posluživanje jela i pića (konobar), pomoćni poslovi u kuhinji restorana (pomoćni kuhar).

Očekujemo: simpatičnu, komunikativnu i pedantnu osobu, koja je odgovorna za svoj posao. Osim hrvatskog, poznavanje mađarskog i engleskog jezika (konobar). Hrvatsko državljanstvo.

Nudimo: Smještaj, redovita primanja, topli obrok u smjeni.

Kontakt-telefon: 06/30-696-6087, 06/20-4404919

